

GAZETKA SZKOLNA

KROPECZKA NR 6 LUTY 2021/2022

KROPECZKA

Gdy mróz w lutym ostro trzyma, tedy jest niedługa zima.

Gdy w lutym mróz mocno trzyma, będzie krótka zima.

W lutym śnieg i mróz stały, w lecie będą upały.

*Gdy ciepło w lutym, zimno w marcu bywa, długo trwa zima,
to jest niewątpliwa.*

Gdy bez wiatrów luty chodzi, w kwietniu wichur nie zawodzi.

*W lutym gdy zagrzmi od wschodniego boku,
burze i wiatry walne są w tym roku.*

W lutym wody wiele - w lecie głodne nawet ciełę.

Kiedy luty puści, to marzec wypieczę.

Kiedy luty schodzi, człek po wodzie brodzi.

Kiedy luty, obuj buty.

Luty bywa w lód okuty.

Na styczniu i lute trzeba mieć konie kute.

*Jeśli ci jeszcze nie dokuczył luty, to pal dobrze w kominie
i miej kożuch suty.*

Czasem luty ostro kuty, czasem w luty same pluty.

*Czasem luty się zlituje, że człek niby wiosnę czuje,
ale czasem tak się zżyma, że człek prawie nie wytrzyma.*

Czym zajmują się absolwenci naszej szkoły?

Rozmowa z absolwentem naszej szkoły – panem RYSZARDEM MIKUŁĄ

M.Ś.: Jest Pan absolwentem Szkoły Podstawowej w Gardnie. Jak wspomina pan lata spędzone w naszej szkole?

R.M.: Do szkoły podstawowej, najpierw w moim rodzinnym Wełtyniu (klasy 1-3), a następnie w Gardnie, uczęszczałem w latach 1987-1995. Szkoła podstawowa była pierwszym naturalnym środowiskiem, w którym poznawałem nowych ludzi, zwyczaję, czerpałem inspiracje, a jednocześnie zacząłem poznawać bardziej siebie. W okresie tym rozbudziłem ogromny głód wiedzy i chęci nauki. Uważam, że czas spędzony w szkole podstawowej jest nie do przecenienia.

M.Ś.: Zapewne miał Pan ulubionego nauczyciela. Możemy dowiedzieć się kto nim był?

R.M.: Praktycznie z każdym nauczycielem wiążą się miłe, dobre wspomnienia. Oczywiście, jednych lubiłem bardzo, innych jeszcze bardziej, ale trudno mi wybrać jednego najlepszego nauczyciela. Z racji zainteresowań bardzo lubiłem Panię nauczycielki od historii, najpierw Panią Ewelinę Kosicką, a następnie Panią Danutę Michałowską. Uwielbiałem nauczyciela języka polskiego Pana Błażeja Banaszewskiego i Panią od plastyki, za ich motywujące uwagi i inspiracje naukowe. Bardzo szczególnie wspominam nauczyciela WF-u, Pana Marka Koneckiego, dzięki któremu zacząłem uprawiać lekkoatletykę, która następnie przerodziła się w triathlon. Wydaje mi się, że praktycznie z każdym z nauczycieli złapałem jakiś pozytywny kontakt, tak jak np. z Panem Grzegorzem Jastrzębskim, dzięki któremu (o dziwo!) bardzo polubiłem matematykę.

M.Ś.: Czy przyjaźnie z lat szkolnych przetrwały do dziś?

R.M.: O (prawdziwych) trwałych przyjaźniach trudno mówić w kontekście szkoły podstawowej, bo dotyczy to raczej okresu późniejszego (przynajmniej w moim przypadku), w liceum, w klubie sportowym Energetyk Gryfino oraz w czasie studiów i późniejszej pracy; choć muszę powiedzieć, że najlepszego przyjaciela w całym moim życiu miałem właśnie w okresie szkoły podstawowej, i niezmiennie żałuję, że straciłem z nim kontakt. Mam nadzieję, że wszystko u niego w porządku. Oczywiście, niekiedy spotykam dawnych znajomych z „podstawówki”, gdy jestem w rodzinnej miejscowości, z każdym zawsze chętnie się przywitam i porozmawiam. Pozostają również znajomości odnowione w internecie.

M.Ś.: Chodząc do szkoły w Gardnie, miał Pan zapewne jakieś plany, marzenia na przyszłość. Czy dotyczyły one obecnie wykonywanej pracy?

R.M.: Oczywiście! Już od momentu, kiedy wśród nauczanych przedmiotów pojawiła się historia, wiedziałem, że będę archeologiem [śmiech]. A tak poważnie, plany i zainteresowania miałem już dość wcześnie ukształtowane i konsekwentnie, w miarę moich możliwości, starałem się je realizować. I tak jest do dziś.

M.Ś.: Jakie ma Pan wykształcenie? Jakie ukończył Pan studia? Dlaczego właśnie ten kierunek?

R.M.: Ukończyłem studia wyższe na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na Wydziale Historycznym o kierunku Archeologia. Uzyskałem tytuł magistra archeologii. Archeologia była właśnie moją największą pasją od najwcześniejszych lat. Myślę też, że prócz samego przedmiotu historii, życie w pokoleniu Indiany Jonesa, Pana Samochodzika, teorii Ericha von Dänikena, pogoni za przygodą i rozwiązywaniem rozmaitych zagadek znacząco się przyczyniło do wyboru tego zawodu. Zresztą do dziś traktuję archeologię nie tyle co zawód, ale bardziej jako pasję, co częściowo odpowiada na kolejne pytanie.

M.Ś.: Jakie ma Pan pasje i zainteresowania? Czy praca wykonywana przez Pana jest Pana pasją?

R.M.: Prócz archeologii mam wiele różnych pasji i zainteresowań. Jedną z nich jest kolej. Od najmłodszych lat dzieciństwa uwielbiałem jeździć pociągami. Pasja ta w pewnym momencie urosła do takiej rangi, że stała się moim nowym zawodem. Od kilku lat jestem kolejarzem, a konkretnie maszynistą pojazdów trakcyjnych. Prowadzę pociągi pociągów pospiesznych i ekspresy w PKP InterCity, czyli u największego narodowego przewoźnika pasażerskiego. Pomimo dużych wymogów, jakie stawia ten zawód, dużej odpowiedzialności i często zmęczenia, praca ta daje mi dużo satysfakcji. Oczywiście archeologiem jestem nadal i staram się łączyć oba zawody. Prócz tego uwielbiam czytać, podróżować, spędzać aktywnie czas wolny z moim czworonożnym pupilem. Wszystkich pasji i zainteresowań nie jestem w stanie przedstawić, bo zajęłoby to wiele stron tekstu.

M.Ś.: Zapewne ma Pan jakieś plany i marzenia na przyszłość, czy mógłby Pan się nimi z nami podzielić?

R.M.: Moje aktualne plany wiążą się z doskonaleniem moich obecnych umiejętności. Chciałbym nauczyć się w stopniu perfekcyjnym języka niemieckiego oraz może jakiegoś innego, bardziej egzotycznego. Chodzi mi po głowie jakieś kolejne wywrócenie mojego świata naukowo - zawodowego do góry nogami (pierwszym było przebranzbowienie się z archeologa na kolejarza, pozornie biegunowo odległych od siebie zawodów); może zajmę się fizyką kwantową? W życiu osobistym jestem bardzo szczęśliwy i mam nadzieję, że będzie tak dalej.

M.Ś.: Dziękuję za rozmowę. Życzę wszystkiego dobrego Panu w życiu zawodowym, jak i prywatnym.

Wywiad przeprowadziła Maja Świrbut z VII a

NASI UCZNIOWIE I ICH PASJE

Odkąd tylko pamiętam interesowałem się matematyką. Już w czasie edukacji wczesnoszkolnej ciekawiło mnie rozwiązywanie trudnych zadań matematycznych. Odczuwałem radość, zdecydowanie większą niż na innych przedmiotach, z powodu otrzymania dobrego rozwiązania zadania. Po jakimś czasie zacząłem startować w konkursach matematycznych. Na początku były to drobne konkursy międzyszkolne. Jednak z czasem przechodziłem do coraz trudniejszych wyzwań. I tak obecnie uczestniczę w konkursie kuratorskim z matematyki oraz w konkursie "Kangur". Zawody matematyczne traktowałem jak rozrywkę. Na początku dreszcz emocji związany z oczekiwaniem na dostanie testu, a następnie trudzenie się nad skomplikowanymi problemami matematycznymi. Czerpałem z tego radość.

Matematyka zyskała u mnie przypodobanie z wielu powodów. Jeden główny z nich to logiczność. Matematyka jest bardzo spójną nauką. Jej różne prawa można łączyć ze sobą. I tak w języku polskim czy w innych językach świata powstało wiele wyjątków. Są one związane z codzienną wymową. Kiedy ludzie popełniają błędy w mówieniu, to z czasem przyjmują się one do poprawnej polszczyzny i psują logiczność tej nauki. Z matematyką jest zupełnie inaczej. Tutaj wszystko musi być poprawne spójne i logiczne. Nie ma wyjątków, przez co jest ona paradoksalnie łatwiejsza do nauczania. Aby dobrze posługiwać się matematyką wystarczy znać takie działania jak: dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie. Trzeba także znać kilka ważnych twierdzeń. Pozostałe wzory jesteśmy w stanie w sposób logiczny wyliczyć i przekształcić na bieżąco. Matematyka wykształca w nas wiele bardzo ważnych umiejętności. Są to na przykład: zdolność kreatywnego i abstrakcyjnego myślenia, szybkie wykonywanie rachunków oraz rozwijanie myślenia przyczynowo - skutkowego.

Drugim powodem, który sprawił, że matematyka jest moim ulubionym przedmiotem to jej uniwersalność. Mówi się, że językiem matematyki można porozumieć się na całym świecie. I jest to prawda. Każdy na świecie, niezależnie jakim językiem i alfabetem się posługuje jest w stanie porozumieć się z nami za pomocą matematyki. Jednak nie tylko to sprawia, że matematyka jest uniwersalna. Każdy zawód jaki obecnie można wykonywać wymaga znajomości matematyki. Czy planujesz być stolarzem czy kucharzem, a może architektem - wszędzie tam potrzebna jest matematyka. Dlatego wciąż nie rozumiem ludzi, którzy mówią, że się ona do niczego nie przydaje.

KACPER ROMUK klasa VIII b

DZIEŃ NAUKI POLSKIEJ

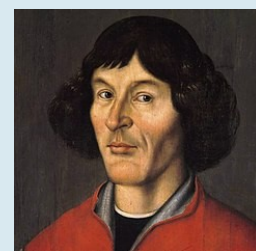
Od 2020 roku 19 lutego obchodzimy dzień Nauki Polskiej ustanowiony przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Obchodzimy go w dzień urodzin Mikołaja Kopernika – polskiego astronoma, autora publikacji „O obrotach ciał niebieskich”. Jak podaje MEN dzień ten ma stanowić inspirację do pójścia w ślady wybitnych polskich badaczy i wzmocnienia zainteresowania nauką.

Jak podano w uzasadnieniu nowe święto państwowe powstało, aby pokazać jak ważna była nauka w historii naszego narodu, nawet w dość kryzysowych sytuacjach. „Podczas niszczących wojen, rozbiorów i okupacji nauka odgrywała istotną rolę w kształtowaniu kolejnych pokoleń polskich elit poczuwających się do odpowiedzialności za los wspólnoty” - przypomnieli autorzy ustawy.

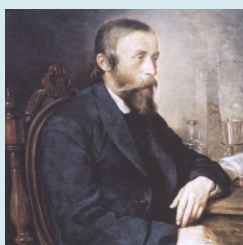
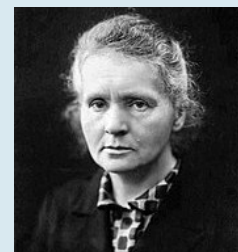
W tym dniu powinniśmy przypomnieć sobie wybitnych ludzi – Polaków, którzy dzięki nauce przyczynili się do rozwoju cywilizacji i technologii na świecie.

Do najbardziej znanych Polaków, którzy szczególnie odznaczyli się w dowolnej naukowej dziedzinie należą przede wszystkim:

Mikołaj Kopernik - twórca teorii heliocentrycznej, zakładającej, że to Ziemia wraz z wszystkimi innymi planetami kręci się wokół Słońca.

Maria Skłodowska-Curie - znana przede wszystkim z odkrycia dwóch pierwiastków chemicznych: polonu i radu, dwukrotna laureatka Nagrody Nobla.

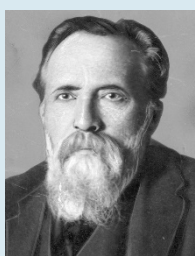

Ignacy Łukasiewicz - wynalazł lampę naftową.

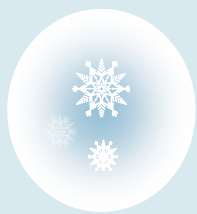
Ludwik Hirsfeld - odkrył prawa dziedziczenia grupy krwi i wprowadził ich oznaczenia. Oznaczył również czynnik Rh i odkrył przyczynę konfliktu serologicznego.

Marian Rejewski - złamanie kodu Enigmy.

Henryk Arctowski - badacz stron polarnych, mocno przyczynił się do odkrywania Antarktydy.

Dzień Języka Ojczystego

Dnia 21 lutego odbył się Dzień Języka Ojczystego- Coroczne Święto, które zostało ustanowione przez UNESCO 17 listopada 1999 roku.

Jego data upamiętnia wydarzenia w Bangladeszu, gdzie w 1952 roku pięciu studentów uniwersytetu w Dhace zginęło podczas demonstracji w której domagano się nadania językowi bengalskiemu statusu języka urzędowego. Według ONZ co najmniej 40% spośród języków używanych na świecie w roku 2016 zagrożonych było wyginięciem. Od 1950 r. zanikło 250 języków.

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego ma w założeniu dopomóc w ochronie różnorodności językowej jako dziedzictwa kulturowego.

Język jest własnością wszystkich, jest dobrem wspólnym, dzięki któremu możemy osiągać cele osobiste i grupowe, lepiej i pełniej realizować siebie. Od najwcześniejszych lat umożliwia nam przejmowanie wzorów zachowań i wiedzy o świecie od osób najbliższych – w rodzinie, w małej grupie społecznej, potem w wymiarze narodowym i uniwersalnym. Towarzyszy nam w indywidualnym rozwoju, stanowiąc oparcie dla ćwiczenia myśli, kształtowania emocji i postaw. Z czasem też utrwala nasze życiowe doświadczenia i pozwala je przekazywać innym. Język buduje mosty między jednostkami, wyprowadzając je z izolacji do życia wspólnotowego. Łącząc nas z innymi i służąc wzajemnej komunikacji z otoczeniem, tworzy ludzką wspólnotę, kształtuje ją i podtrzymuje. Będąc środowiskiem, w którym rośniemy, poruszamy się, współpracujemy z innymi, które naszym działaniem kształtujemy — język, dobro wspólne pełni funkcję humanizującą i socjalizującą — pisał prof. Bartmiński, wybitny językoznawca UMCS.

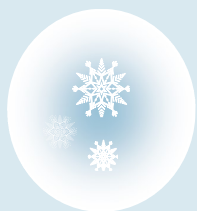
Wiele szkół świętuje Dzień Języka Ojczystego, np.: Robiąc ciekawe gazetki na korytarzach, plakaty i inne interesujące prace.

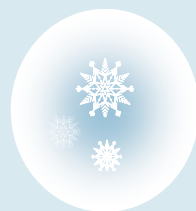
W naszej szkole także została zrobiona gazetka ścienna przy sali 2, wykonana przez Panią Paulinę Bartczak-Zalewską .

Przygotowała: Kornelia Kupnicka VIII b

Luty z historią

1 lutego

W tym dniu, w 1411 roku został zawarty I pokój toruński, który zakończył tzw. wielką wojnę pomiędzy Polską, a zakonem krzyżackim. Podczas wojny trzynastoletniej, po półrocznym oblężeniu, w 1465 roku skapitułowała krzyżacka załoga w Nowem nad Wisłą. W 1538 roku Polskie chorągwie pograniczne poniosły klęskę nad rzeką Seret w bitwie z wojskiem mołdawskim. Gdy trwała IV wojna polsko - rosyjska, wojska polsko – tatarskie zwyciężyły w bitwie pod Ochmatowem nad wojskami rosyjsko – kozackimi, w 1655 roku.

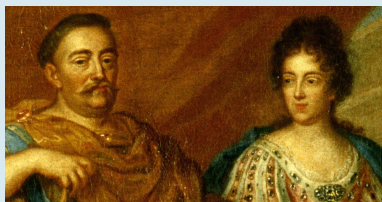
W roku 1945 siedzibę władz państwowych przeniesiono do Warszawy.

2 lutego

W 1206 roku, w okresie II najazdu mongolskiego na Polskę, w zamian za obietnicę bezpiecznego opuszczenia Sandomierza mieszkańcy wydali gród oblegającym go Mongołom, jednakże ci zerwali warunki rozejmu, dokonali selekcji ludności, młodych biorąc w niewolę, a pozostałych mordując, zaś sam gród złupili i puścili z dymem. Podczas sejmiku w Lublinie, w 1386 roku, obwołano królem Polski księcia litewskiego Władysława II Jagiełłę

W 1491 roku, książę pomorski Bogusław X Wielki ożenił się z królewną polską i księżniczką litewską Anną Jagiellonką. Podczas powstania Kosińskiego, w 1593 roku, wojska polskie zwyciężyły z Kozakami w bitwie pod Piątkiem. W katedrze wawelskiej zostali koronowani na króla i królową Polski Jan III Sobieski i Maria Kazimiera, wydarzenie to miało miejsce w 1676 roku.

3 lutego

Podczas powstania styczniowego, w roku 1863 powstańcy zwyciężyli w bitwie pod Węgrowem.

4 lutego

W 1454 roku, wybuchło powstanie przeciwko krzyżakom, które rozpoczęło wojnę trzynastoletnią. Porucznik Franciszek Sokołowski uderzył w 1863 roku na Rawę Mazowiecką, zdobywając rosyjskie koszary. Wydarzenie to miało miejsce w okresie powstania styczniowego.

5 lutego

Gdy trwała wojna trzynastoletnia, w Gdańsku, w 1454 roku wybuchło powstanie przeciwko krzyżakom.

Podczas VI koalicji antyfrancuskiej, wojska rosyjskie rozpoczęły oblężenie twierdzy Modlin, w roku 1813. W celu stłumienia powstania listopadowego, w 1831 roku, armia rosyjska pod wodzą feldmarszałka Iwana Dybicza wkroczyła na teren Królestwa Polskiego. Tego dnia, w 1946 roku, weszła w życie umowa graniczna pomiędzy Polską, a ZSRR z 16 sierpnia 1945 roku.

6 lutego

Władysław IV Waza w 1633 roku, został koronowany w katedrze na Wawelu na króla Polski.

W roku 1863 rozpoczęła się największa podczas powstania styczniowego bitwa pod Siemiatyczami, w której następnego dnia zwycięstwo odniosły wojska rosyjskie.

7 lutego

I powstanie pruskie przeciw krzyżakom, zakończono zawartym w 1249 roku układem w Dzierzgoniu. W tym dniu, w 1863 roku, wówczas, gdy trwało jeszcze powstanie styczniowe, wojska rosyjskie zwyciężyły w bitwie pod Siemiatyczami, powstańcy natomiast zwyciężyli w bitwie w Sosnowcu.

W okresie I wojny światowej, w 1915 roku rozpoczęła się bitwa nad jeziorami mazurskimi.

8 lutego

W czasie wojny trzynastoletniej, w roku 1454, toruńscy mieszczanie zdobyli i zburzyli zamek krzyżacki. Tego dnia, w 1649 roku, rozpoczęła się bitwa o Mozyrz, która była jedną z bitw stoczonych podczas powstania Chmielnickiego. Wojska rosyjskie w 1813 roku zajęły Warszawę. Powstańcy styczniowi odnieśli klęskę w 1863 roku, w bitwie pod Słupczą.

9 lutego

Król Kazimierz III Wielki ratyfikował traktat wyszechradzki w 1339 roku. Wojska litewskie, w 1649 roku, zwyciężyły w bitwie o Mozyrz. Podczas IV wojny polsko – rosyjskiej, wojska polsko – kozackie zakończyły trwające od 22 stycznia nieudane oblężenie Głuchowa. Wydarzenie to miało miejsce w 1664 roku. W roku 1943, oddział UPA dokonał masakry 149 – 173 Polaków we wsi Parośla I. Zbrodnia ta jest

11 lutego

Podczas wojny trzynastoletniej, po przejściu na stronę polską, biskup warmiński Paweł Legendrof, w 1466 roku, wypowiedział wojnę zakonowi krzyżackiemu.

Wówczas, gdy trwała III wojna północna, wojska szwedzkie pod dowództwem generała Magnusa Sthenbocka, w roku 1703 rozpoczęły tygodniowe, nieudane oblężenie twierdzy Zamość.

12 lutego

Powstańcy zwyciężyli w bitwie pod Świętym Krzyżem, w 1863 roku.
uznawana za początek rzezi wołyńskiej.

13 lutego

Tego dnia, w 1241 roku, gdy trwał I najazd mongolski na Polskę, Mongołowie zdobyli i spalili Sandomierz. Również tego dnia i roku, odnieśli zwycięstwo w bitwie pod Turskiem. W 1919 roku, tego dnia wojska polskie odniosły zwycięstwo w bitwie pod Berezą Kartuską.

14 lutego

W 1919 roku wybuchła wojna polsko – bolszewicka.

15 lutego

W tym dniu, w roku 1386, wielki książę litewski Jagiełło przyjął chrzest oraz imię Władysław.

Wojska cara Iwana IV Groźnego, podczas wojny litewsko - rosyjskiej zdobyły Płock.

W okresie II rozbioru Polski, wojska pruskie zajęły Środę Wielkopolską w 1793 roku.

Powstańcy styczniowi odnieśli klęskę w bitwie pod Głowaczowem, w 1864 roku.

16 lutego

W 1704 roku, została zawieszona konfederacja warszawska skierowana przeciwko królowi Augustowi II Mocnemu. Konfederaci barscy odnieśli w 1770 roku, porażkę w bitwie pod błoniem, stoczonej z Rosjanami. W 1919 roku, podpisano w Trewirze rozejm, który zakończył powstanie wielkopolskie.

17 lutego

Gdy trwało powstanie styczniowe, w roku 1831 powstańcy odnieśli zwycięstwo w bitwach pod Dobrem i pod Kałuszynem. Rosjanie zwyciężyli w 1863 roku w bitwie pod Miechowem, natomiast powstańcy styczniowi zwyciężyli w bitwie pod Staszowem.

18 lutego

Książę cieszyński Kazimierz I złożył hołd lenny królowi Czech Januszowi Luksemburskiemu w 1327 roku. Wówczas, gdy trwał potop szwedzki, wojska szwedzkie zwyciężyły w bitwie pod Gołębiem, w roku 1656. Podczas I wojny światowej, w 1915 roku, rozpoczęła się bitwa przasnyska.

19 lutego

W 1807 roku, na Starym Rynku w Bydgoszczy uroczystie odczytano dekret Napoleona Bonapartego o utworzeniu Księstwa Warszawskiego. W trakcie powstania listopadowego, partyzanci zwyciężyli w 1831 roku, w bitwie pod Nową Wisłą. W tym czasie odbyła się również bitwa pod Wawrem, jednak nie została ona rozstrzygnięta. Wojska rosyjskie, w 1863 roku, zwyciężyły w bitwie pod Krzywosądem.

W tym dniu, sejm ustawodawczy uchwalił tzw. Małą Konstytucję.

20 lutego

9 letni Zygmunt II August został koronowany vivente rege na króla Polski w 1530 roku.

W 1532 roku podpisano rozejm polsko - mołdawski, który zakończył wojnę o Pokucie.

W 1651 roku rozpoczęła się bitwa pod Krasnem.

Konfederaci barscy odnieśli zwycięstwo nad wojskami rosyjskimi w 1771 roku, w bitwie o Lanckoronę.

Powstańcy listopadowi zwyciężyli w roku 1831, w I bitwie pod Wawrem.

21 lutego

W katedrze wawelskiej Henryk III Walezy został koronowany w 1574 roku, na pierwszego elekcyjnego króla Polski. Wojska polskie odniosły klęskę w bitwie pod Martynowem z Tatarami, która miała miejsce w 1699 roku. W 1846 roku wybuchło powstanie krakowskie.

Porażkę ponieśli powstańcy styczniowi, w 1863 roku, w bitwie I bitwie pod Nową Wsią. Rok później stoczona bitwa pod Opatowem, również zakończyła się dla nich porażką.

22 lutego

Podczas wojny o sukcesję polską, wojska rosyjskie w 1734 roku, rozpoczęły oblężenie Gdańska.

W 1785 roku, podpisano konwencję kończącą kilkuletni konflikt gdańsko - pruski.

Wojska polskie w 1920 roku, zwyciężyły w bitwie o Łatyczów - bitwa ta była jedną z bitw wojny polsko – bolszewickiej. Jedną ze zbrodni rzezi wołyńskiej była masakra 131 Polaków w Berezowicy Małej, w 1944 roku. Odpowiedzialny za tę tragedię był oddział UPA.

23 lutego

Rycerstwo polskie zwyciężyło w 1280 roku, nad wojskami rusko – tatarskimi w bitwie pod Goźlicami. Wojska koronne zwyciężyły bitwę pod Krasnem. Podczas IV koalicji antyfrancuskiej, generał Jan Henryk Dąbrowski w 1807 roku zdobył Tczew. W roku 1831 partyzanci zwyciężyli bitwę pod Nowogrodem, która miała miejsce w okresie powstania listopadowego. W 1945 roku, skapitulował niemiecki garnizon w poznańskiej cytadeli. Dzień ten uznaje się za datę wyzwolenia miasta Poznań spod okupacji niemieckiej.

24 lutego

Tego dnia, w 1768 roku, został podpisany traktat warszawski. W 1831 roku, gdy trwało powstanie listopadowe, sukcesem zakończyła się bitwa pod Białolęką stoczona przez powstańców. Podczas powstania styczniowego, w 1863 roku, powstańcy przegrali dwie bitwy – pod Małgoszczem i bitwę pod Dobrą.

25 lutego

W 1403 roku odbyła się koronacja Anny Cylejskiej – drugiej żony Władysława II Jagiełły - na królową Polski. W roku 1656 rozpoczęło się oblężenie twierdzy Zamość. W trakcie powstania listopadowego, wojska powstańcze odniosły zwycięstwo w 1831 roku, w bitwie pod Białolęką i bitwie o Olszynkę Grochowską. Podczas polsko - czechosłowackiego konfliktu granicznego, wojska polskie w 1919 roku, wkroczyły do Cieszyna.

26 lutego

W 1289 roku, zwyciężyły wojska koalicji mazowiecko – kujawskiej Bolesława II i Władysława Łokietka nad siłami księcia wrocławskiego Henryka IV Probusa w bitwie pod Siewierzem. Walczący po stronie szwedzkiej Bogusław Radziwiłł zajął Tykocin, w 1656 roku, w okresie potopu szwedzkiego. W trakcie powstania krakowskiego, powstańcy odnieśli w 1846 roku porażkę w bitwie pod Gdowem. W czasie powstania styczniowego, odbyła się nierozstrzygnięta bitwa od Pankami, która miała miejsce w 1863 roku.

27 lutego

W 1670 roku, na Jasnej Górze odbył się ślub króla Polski Michała Korybuta Wiśniowieckiego z arcysiężniczką austriacką Eleonorą Habsburżanką. W okresie I wojny śląskiej, król Prus Fryderyk II Wielki został w 1741 roku, zmuszony do ucieczki i ukrycia się w klasztorze w Kamieńcu Ząbkowickim, po ataku Austriaków na jego oddział pod Braszowicami. Powstańcy styczniowi zwyciężyli bitwę pod Klonową, w 1863 roku.

28 lutego

Wojska hetmana wielkiego koronnego Mikołaja Firleja zdobyły Pieniężno w 1520 roku, wówczas, gdy trwała wojna polsko - krzyżacka.

W czasie trwania II rozbioru Polski, wojska pruskie, w 1793 roku, zajęły Częstochowę i Nową Częstochowę, a następnie obległy twierdzę jasnogórską.

Przygotowała: Marika Marczuk - klasa VIII b

Światowy Dzień Radia

Światowy Dzień Radia (ang. World Radio Day) – święto obchodzone od 2012 roku z inicjatywy Hiszpanii w 2010 roku, proklamowane przez UNESCO na 36. Sesji Konferencji Generalnej UNESCO 3 listopada 2011 roku.

Dzień ten upamiętnia inaugurację działalności rozgłośni Narodów Zjednoczonych, która powstała w 1946 roku.

Z inicjatywą wyszła Academia Española de la Radio 20 września 2010 r. Do dyrektora generalnego UNESCO wniosek trafił 26 sierpnia 2011.

Pierwsze obchody odbyły się 13 lutego 2012.

UNESCO chce zwrócić uwagę na znaczenie radia jako środka komunikacji na świecie, zarówno w krajach rozwiniętych, gdzie stacje radiowe wykorzystują nowe technologie jak i w krajach rozwijających się, gdzie radio stymuluje rozwój społeczeństwa.

źródło: <https://pl.wikipedia.org.pl>

Historia powstania radia sięga roku 1897, kiedy to Guglielmo Marconi uzyskał patent na radio.

Kim był Guglielmo Marconi?

Guglielmo Marconi to włoski fizyk i konstruktor. Na kartach historii zapisał się jako jeden z pionierów radia i przemysłu elektronicznego. W 1909 roku został laureatem Nagrody Nobla za wkład w rozwój telegrafii bezprzewodowej. Nie jest uważany za wynalazcę radia, bowiem jest to dzieło wielu osób. Niemniej jednak to on sprawił, że radiowa transmisja bezprzewodowa zaczęła działać.

Z czego powstało radio?

Radio powstało z wielu wynalazków, które to właśnie Marconi połączył w jeden działający system. Radio to połączenie telegrafu Samuela F. Morse'a, telefonu Aleksandra G. Bella, fonografu Thomasa A. Edisona i teorii fal elektromagnetycznych Jamesa C. Maxwella.

Dziesięć lat przed opatentowaniem radia, czyli w 1887 roku Heinrich Herzow udowodnił światu istnienie fal elektromagnetycznych. Cztery lata później, w 1941 roku Edouard Branly skonstruował detektor do wykrywania fal Hertza. Kolejnym znaczącym wynalazkiem był odbiornik do odbierania tych fal i elektromagnetyczna antena – to zasługa rosyjskiego wynalazcy Aleksandra S. Popowa.

Te wszystkie odkrycia umożliwiły Guglielmo Marconiemu wysłanie pierwszego radiotelegramu ze stacji w Anglii do oddalonej o 50 km stacji we Francji. Miało to miejsce w 1899 roku. Dwa lata później, czyli w 1901 roku Marconi przesłał sygnał przez Atlantyk i ta data i to wydarzenie uznawane jest za początek radia.

Tesla również wynalazcą radia

Nikola Tesla, czyli amerykański inżynier serbskiego pochodzenia, elektrotechnik i wynalazca również uznawany jest za twórcę radia. To on długo pracował nad urządzeniem, które mogłoby odbierać fale elektromagnetyczne, niemniej jednak Marconi był szybszy o dosłownie kilka dni! Kontrowersje budzi sposób, w jaki to zrobił. Bowiem Marconi bez wiedzy Tesli wykorzystał jedno z jego urządzeń – cewkę wysokonapięciową, która wysyłała silne fale elektromagnetyczne – do budowy własnego radia.

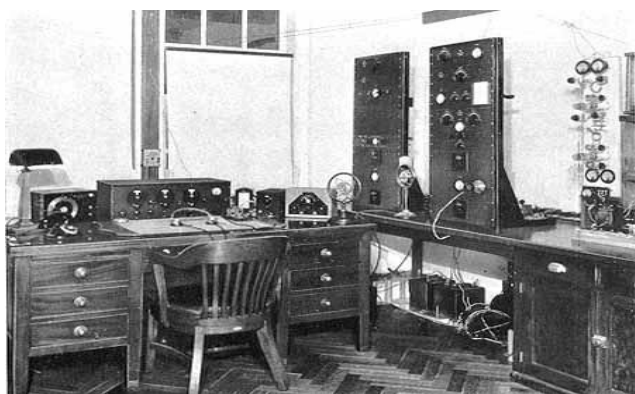
Przez wiele lat obaj wynalazcy – Tesla i Marconi – procesowali się o miano wynalazcy radia. Jak pisaliśmy wyżej, to Marconi dostał Nagrodę Nobla za swoją konstrukcję i ogólny wkład w powstanie radia. Jednak w 1945 roku Sąd Najwyższy w USA przyznał to prawo właśnie Tesli. Niestety już po jego śmierci, wobec czego to Marconi pozostał pionierem radia.

Dalsze losy radia

Radio zostało bardzo szybko wykorzystane przez marynarkę wojenną i to właśnie wojsko korzystało z wysyłania informacji przez fale radiowe. Następnie trafiło ono do szerszego grona odbiorców. Radio pozwalało przekazywać najważniejsze informacje ze świata wszystkim, również tym, którzy nie umieli czytać lub nie mieli dostępu do gazet.

Radio to obecnie medium bez którego nie możemy wyobrazić sobie współczesnego świata. Wciąż większość ludzi to z niego czerpie najświeższe informacje z kraju i ze świata. Towarzyszy nam podczas pracy czy jazdy samochodem. Jest wygodne, bo umożliwia słuchanie i robienie innych rzeczy w tym samym czasie, co nie jest możliwe w przypadku gazety. Oprócz funkcji informacyjnej służy również rozrywce. To z radia nadawane są największe hity muzyczne czy ich premiery. To także miejsce ciekawych rozmów z zapraszanimi gośćmi.

źródło: <https://radio.org>.

Przygotował: Szymon Krężelok z klasy IV b

Dzień Pizzy

9 lutego obchodzony był Międzynarodowy Dzień Pizzy. Czyli jedno z najsmaczniejszych świąt – bo przecież praktycznie każdy uwielbia pizzę.

Pizza, jaką znamy dzisiaj, pochodzi z włoskiego Neapolu, chociaż jako pierwsi podobny do niej placek wypiekali już starożytni Grecy. Początkowo podawali go wyłącznie polanego oliwą i posypanego przyprawami, co odróżnia ten specjał od pizzy jedzonej obecnie - obowiązkowo z serem i sosem.

Na spopularyzowanie potrawy w wersji z pomidorami trzeba było jednak poczekać aż do roku 1889. Wtedy też, po zjednoczeniu Włoch, tron objęła dynastia sabaudzka. Choć jej członkowie pochodzili z Francji, na miejscu zetknęli się z kuchnią włoską. To właśnie wtedy królowa Małgorzata spróbowała specjalnie przygotowanych rodzajów pizzy. Jeden z nich zawierał sos stworzony na bazie pomidorów, ser oraz oregano. Danie tak bardzo posmakowało monarchini, że zostało nazwane na jej cześć – Margherita. Obecnie przysmak ten dostępny jest właściwie w każdym miejscu serwującym pizzę, stanowi też bazę dla wielu eksperymentów w komponowaniu nowych odsłon tej popularnej potrawy.

Oficjalnie istnieje około 50 rodzajów pizzy, w rzeczywistości jednak potrawa ta doczekała się setki różnych wariantów, zależnych od kraju, składników i pomysłu osoby, które ją przygotowuje. Oprócz tradycyjnych rodzajów pizzy takich jak margherita, capriccioza czy, ludzie używają takich składników jak banan, ananas krewetki, tuńczyk łosoś czy jajko. W przybliżeniu każdego roku na świecie zjada się 5 miliardów pizzy.

Pierwsza pizzeria w Polsce powstała 8 marca 1975 roku w Słupsku przy barze „Poranek”. Bar ten nadal funkcjonuje i można tam niezmiennie zjeść dobrą pizzę.

Szacuje się, że nawet 96% Polaków chętnie jada pizzę. Aż 73% z nich je ją przynajmniej raz w miesiącu lub nawet częściej. Naszym ulubionym rodzajem pizzy jest pepperoni – sięga po nią nawet co czwarty Polak. Na kolejnych miejscach znalazła się klasyczna margherita, capricciose oraz pizzę hawajską. Zdecydowana większość naszych rodaków decyduje się na cienkie ciasto. Za to w naszym kraju nie ma zbyt wielu wielbicieli pizzy calzone – szacuje się, że zamawia ją tylko 2% Polaków. Jednak, gdy zamawiamy coś do jedzenia, to najczęściej stawiamy właśnie pizzę.

PRZEPIS NA PIZZĘ

Składniki

- 25 g świeżych drożdży (lub 7 g instant)
- 150 ml ciepłej wody
- 1/2 łyżeczki cukru
- 250 g mąki pszennej
- 1 łyżeczka soli
- 1 łyżka oliwy

Przygotowanie

- Świeże drożdże ocieplić w temperaturze pokojowej. Przygotować **rozczyń**: drożdże rozpuścić w ciepłej wodzie, dodać 2 łyżki mąki oraz cukier, dokładnie wymieszać i odstawić na ok. 10 minut do wyrośnięcia (rozczyń ze świeżych drożdży zwiększa objętość o ok. 3 razy - jeśli tak się nie stanie proces przygotowania rozczyń trzeba powtórzyć od nowa, natomiast rozczyń z drożdży instant może się tylko trochę spienić).
 - Mąkę przesiać do miski, wymieszać z solą, zrobić wgłębienie w środku i wlać w nie rozczyń. Sukcesywnie zagarniać łyżką mąkę do środka i przez 2 - 3 minuty mieszać składniki, pod koniec dodając jeszcze oliwę.
 - Połączone składniki wyłożyć na stolnicę oprószoną mąką. Wyrabiać przez ok. **15 minut** aż ciasto będzie elastyczne i gładkie (ciasto można też zagnieść mikserem planetarnym).
 - Wyrobite ciasto włożyć do dużej miski, przykryć ściereczką i odstawić na ok. **1 godzinę** do wyrośnięcia.
 - Wyrośnięte ciasto wyjąć na stolnicę i chwilę pozagniatąć. Podzielić na 2 części, uformować z nich kulki i odłożyć na ok. 7 minut pod ściereczką.
 - Blaszki (tortownice) posmarować oliwą. Włożyć na środek kulkę ciasta, delikatnie **splaszczyc i rozciągać, rozprowadzając palcami** po całej powierzchni dna, zaczynając od środka i zostawiając niewielki "wałeczek" na brzegu (zob. zdjęcia poniżej). **UWAGA:** najlepiej robić to kilkoma etapami, ciasto na początku sprężynuje i "cofa się" ale jeśli odczekamy chwilę będziemy mogli je dalej rozciągać.
- Wyłożyć cienką warstwę sosu pomidorowego, ser oraz ulubione dodatki. Odczekać ok. 15 minut aż ciasto podrośnie, następnie piec w maksymalnie nagrzanym piekarniku (**min. 250 st. C**) przez ok. **10 minut**.

Smacznego życzy

Dagmara Baczewska z klasy IVa

TLUSTY CZWARTEK

Tłusty czwartek – ostatni czwartek przed (czyli 52 dni przed Wielkanocą) w kalendarzu chrześcijańskim.

Znany także jako zapusty, mięsopust karnawał. Tłusty czwartek rozpoczyna ostatni tydzień karnawału. W Polsce oraz w katolickiej części Niemiec, wedle tradycji, w tym dniu dozwolone jest objadanie się.

Ponieważ data tłustego czwartku zależy od daty Wielkanocy, dzień ten jest świętem ruchomym. Następny czwartek jest czwartkiem po Środzie Popielcowej i należy do okresu wielkiego postu, podczas którego chrześcijanie ze względów religijnych (pokutnych), jako przygotowanie do Świąt Wielkanocy powinni zachowywać post czyli wstrzemięźliwość od przyjmowania niektórych pokarmów. Może wypaść pomiędzy 29 stycznia a 4 marca.

Najpopularniejsze potrawy to pączki i faworki, zwane również w niektórych regionach chrustem lub chruścikami.

Dawniej objadano się pączkami nadziewanymi słoniną, boczkiem i mięsem.

Staropolskie przysłowie mówi: *Powiedział Bartek, że dziś tłusty czwartek, a Bartkowa uwierzyła, dobrych pączków nasmażyła.*

Geneza tłustego czwartku sięga pogaństwa. Był to dzień, w którym świętowano odejście zimy i nadejście wiosny. Ucztovanie opierało się na jedzeniu tłustych potraw, szczególnie mięs oraz picia wina, a zagryzkę stanowiły pączki przygotowywane z ciasta chlebowego i nadziewane słoniną. Rzymianie obchodzili w ten sposób raz w roku tzw. *tłusty dzień*.

Około XVI wieku w Polsce pojawił się zwyczaj jedzenia pączków w wersji słodkiej. Wyglądały one nadal nieco inaczej niż obecnie – w środku miały bowiem ukryty mały orzeszek lub migdał. Ten, kto trafił na taki szczęśliwy pączek, miał cieszyć się dostatkiem, szczęściem i powodzeniem.

przygotowała: Ewa Kowalska klasa IV b

źródło: <https://pl.wikipedia.org/>

Dlaczego należy jeść warzywa i owoce?

Dlaczego należy jeść warzywa i owoce?

Jedzenie warzyw i owoców jest ważne ponieważ, są ważnym źródłem składników odżywczych np.:

- potasu
- błonnik
- kwasu foliowego
- witaminy A
- witaminy C.

Dieta bogata w potas pomaga utrzymać prawidłowe ciśnienie.

Jak często powinniśmy jeść owoce i warzywa?

Należy spożywać co najmniej 400 g owoców i warzyw dziennie podzielonych na 5 porcje.

Plusy jedzenia warzyw i owoców:

- Mają dużo witamin
- wspomagają pracę układu trawiennego
- Dostarczają energii
- Wzmacniają odporność
- pomagają w nauce, i koncentracji.

Owoce z dużą ilością witaminy C:

- Truskawki
- kiwi
- grejpfrut
- pomarańcze
- agrest
- maliny.

Owoce z dużą ilością witaminy A:

- Pomidor
- mango
- papaja
- brzoskwinia.

Warzywa z dużą ilością witaminy A:

- brokuły
- papryka czerwona
- marchew
- Bazyli
- Koper
- seler
- pietruszka.

Warzywa z dużą ilością witaminy C:

- Brukselka
- kalarepa
- kalafior
- szpinak
- fasolka szparagowa
- marchew
- rzodkiewka.

Ciekawostka:

Światowy dzień owoców i warzyw jest obchodzony corocznie w trzeci piątek października.

przygotowała : Hanna Ciasnocha z klasy VIII b

NIE WOLNO WYRZUCAĆ ŚMIECI W LESIE

W lesie nie można wyrzucać śmieci, ponieważ są niebezpieczne dla środowiska.

Mogą one być źródłem metali ciężkich, które powodują skażenie gleby oraz wód.

Śmieci mogą być także powodem pożarów w lasach, ponieważ butelki szklane odbijające światło mogą zapalić suche liście.

Wyrzucanie śmieci źle wpływa na rośliny i zwierzęta. Śmieci są bardzo niebezpieczne, ponieważ zwierzę może się zadławić folią, a to może doprowadzić do jego śmierci. Zwierzęta nie powinny jeść ludzkiego jedzenia, bo może im zaszkodzić.

Zaśmiecone lasy brzydko wyglądają oraz odstraszały turystów.

Pozostawione śmieci bardzo długo się rozkładają. Niektóre wyrzucone rzeczy rozkładają się nawet przez miliony lat.

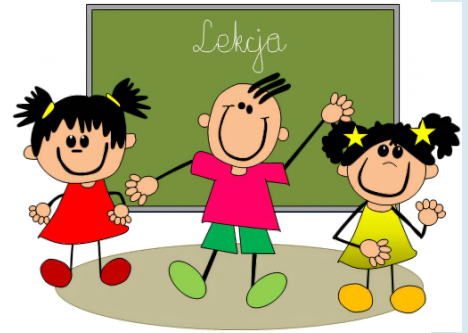

GDZIE PRZYJEMNIEJ SPACEROWAĆ?

Przygotowała: Laura Ferens z klasy IV b

Savoir vivre w szkole

1. Uczeń jako pierwszy kłania się wszystkim pracownikom szkoły, mówiąc "dzień dobry". Kiedy się kłania lub z kimś rozmawia, wyjmuje ręce z kieszeni.
2. Uczeń stosuje na co dzień zwroty grzecznościowe: "dziękuję", "proszę", "przepraszam", itp.
3. Uczeń nie spóźnia się na zajęcia.
4. Uczeń nie zaczepia innych - nie używa przemocy, nikogo nie bije.
5. Uczeń ubiera się stosownie do sytuacji, ale zawsze estetycznie.
6. Uczeń dba o higienę i porządek w szkole/klasie - nie pisze po ławkach, nie śmieci, nie niszczy pomocy naukowych i mienia szkoły.
7. W czasie lekcji uczeń zachowuje się właściwie - nie przeszkadza w prowadzeniu zajęć; wstaje, gdy nauczyciel się do niego zwraca; nie przerywa wypowiedzi innych osób; aktywnie pracuje podczas lekcji; nie żuje gumy.
8. Uczeń dba o kulturę języka - nie używa wulgaryzmów, nie krzyczy, nie podnosi głosu, grzecznie zwraca się do innych, pracuje nad poprawą błędów językowych.
9. Uczeń jest odpowiedzialny i prawdomówny - ma odwagę przyznać się do winy, nie kłamie i nie zrzuca odpowiedzialności na innych.
10. Uczeń kulturalnie zachowuje się w czasie szkolnych uroczystości.
11. Uczeń nie ulega nałogom - nie pali papierosów, nie pije alkoholu i nie używa narkotyków.
12. Uczeń pamięta o kulturalnym zachowaniu się poza szkołą - kłania się osobom, które zna; ustępuje miejsca osobom starszym; używa zwrotów grzecznościowych; nie zaśmieca otoczenia; dba o przyrodę.
13. Uczeń zna i przestrzega zasad kulturalnej obsługi telefonu komórkowego - wyłącza go podczas trwania zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych; nie używa telefonu, ani innych urządzeń elektronicznych w czasie zajęć edukacyjnych.
14. Uczeń stara się pracować nad własnym charakterem i postępuje zgodnie z zasadami dobrego wychowania.
15. Uczeń godnie reprezentuje szkołę.

źródło: www.poradopedia.pl/savoir-vivre/

Przygotowała: Gabriela Czyżowicz z klasy V a

SZKOLNY KLUB LITERACKI „MIŁOŚNICY LITERATURY”

Piszemy książkę! Naprawdę! Na spotkaniach Szkolnego Klubu Literackiego próbujemy swoich sił jako pisarze!

Piszemy książkę o uczniach Szkoły Podstawowej im. Dobrego Serca. Szkoła ta znajduje się w miejscowości Dobrowo przy ulicy Serca 5.

Bohaterami są nauczyciele, uczniowie, zwierzęta.

Jacy są nauczyciele?

Dyrektorka szkoły to Angelika Be’szamell. Jest to wysoka, szczupła, rudowłosa kobieta, która jest niezwykle surowa wobec uczniów. Wkłada buty na wysokich obcasach, zakłada niebieskie okulary i zawsze ubrana jest w garnitury.

Kim jest nauczycielka matmy? To Sylwia Kąt– miła, niska, szczupła kobieta.

Kto w Szkole Podstawowej imienia Dobrego Serca uczy języka polskiego?

Języka polskiego uczy Wisława Widelec. Z muzyką zaznajamia uczniów pani Anna Makarena.

W szkole jest woźny— pan Leopold Kamień.

Co przeżywają Klara Baj, Nela, Michasia, Maxima, Salsa, Wanessa Kot oraz Tomek, Romek, Sławek i Charlie?

W następnych numerach naszej szkolnej gazetki będziecie mogli przeczytać o przygodach uczniów i nauczycieli Szkoły Dobrego Serca.

CO SŁYCHAĆ W PRZEDSZKOLU?

DZIEŃ DINOZAURA

Nasze przedszkolaki 25 lutego obchodziły Dzień Dinozaura.

W jaki sposób?

Dzieci poznały na filmie i obrazkach prehistoryczne zwierzęta, szukały w piasku kości, wykonały opaski na głowę, składały dinozaury z pociętych części.

przygotowała: Oliwia Szachniewicz z klasy IV b

WOJNA W UKRAINIE

Inwazja Rosji na Ukrainę rozpoczęta 24 lutego 2022 roku przez Federację Rosyjską, stanowi eskalację trwającej od 2014 roku wojny. Została poprzedzona rosyjskim żądaniem wykluczenia możliwości dalszego poszerzania NATO i redukcji potencjału militarnego sojuszu w Europie Środkowo-Wschodniej do stanu sprzed 1997 roku.

**Solidarni
z Ukrainą**

Rosja zaczęła gromadzić swoje wojska wzdłuż granicy z Ukrainą na przełomie października i listopada 2021. W lutym 2022 przeprowadzone zostały ćwiczenia wojskowe w Białorusi wspólne z siłami zbrojnymi tego kraju, po których wojska rosyjskie nie wróciły już do Rosji.

17 lutego w rejonie frontu z separatystycznymi republikami, Ługańską i Doniecką, zaczęły nasilać się ostrzały, o które Rosja oskarżała Ukraińców. Następnie Rosja wysunęła oskarżenia: pod adresem Ukraińców – o „ludobójstwo”, a pod adresem Zachodu – o „zachęcanie Kijowa do agresji militarnej”. 21 lutego Rosja uznała niepodległość „republik”, które 23 lutego zwróciły się o pomoc w odparciu „agresji”.

24 lutego wojska zgromadzone wzdłuż granic Ukrainy ruszyły do natarcia. Pierwsze dni konfliktu nie przyniosły Rosjanom spektakularnych sukcesów, za to w ogromnym stopniu zjednoczyły Ukraińców w oporze przeciw najeźdźcom, a opinię publiczną większości państw świata, rządy i organizacje międzynarodowe w proteście przeciw inwazji. Wdrożone zostały wobec Rosji znaczące sankcje gospodarcze, a do Ukrainy popłynęła pomoc, w tym także w sprzęcie wojskowym.

<https://pl.wikipedia.org/>

PRZED EGZAMINEM

Egzamin ósmoklasisty z języka polskiego

ŚRODKI STYLISTYCZNE

Porównanie – polega na odnalezieniu analogii między dwoma zjawiskami, rzeczami, postaciami. Chętnie stosujemy je na co dzień, mówiąc np. *wysoki jak brzoza, głupi jak koza*. Bardzo rozbudowane porównanie nazywamy porównaniem homeryckim. W porównaniach powinny znaleźć się wyrażenia porównawcze: *jak, jakby, niby, na kształt, niczym*.

Metafora (przenośnia) – to wyrażenie odbierające tworzącym je wyrazom ich pierwotne znaczenie. Metafora ma więc charakter niedosłowny – jest to zaskakujące połączenie obrazów, które pobudza naszą wyobraźnię, np. *Stojąc przed lustrem ciszy*.

Ożywienie (animizacja) – środek uważany za odmianę metafory. Polega na nadaniu rzeczom i zjawiskom cech istot żywych, np. *chmura goni chmurę, cień ucieka*.

Uosobienie (personifikacja) – również jest odmianą metafory. To nadanie rzeczom, zjawiskom, zwierzętom cech ludzkich, np. *liść tańczy na wietrze, kamień milczy*. Uwaga – ożywienie i uosobienie bywają często ze sobą mylone.

Epitet – to najczęściej **przymiotnik** określający rzeczownik. Środek ten wskazuje cechę opisywanej rzeczy, zjawiska, postaci, np. jej barwę, kształt, charakter: *w malinowym chruśniaku, malachitowa łąka*.

Powtórzenie – zabieg polegający na wielokrotnym użyciu tego samego elementu językowego w celu uzyskania rytmu lub podkreślenia ważnego fragmentu. Wśród powtórzeń wyróżniamy:

- **anaforę** (powtórzenie na początku wersu),
- **epiforę** (powtórzenie na końcu wersu),
- paralelizm (podobna budowa lub treść fragmentów utworu),
- refren.

Onomatopeja – to wyraz dźwiękonaśladowczy. Oddaje efekty brzmieniowe opisywanego zjawiska. Buduje nastrój utworu.

Neologizm – nowo utworzone słowo w celach uzyskania efektu artystycznego, np. *zjesieniałe zmrocze*, *natchniuzo*. Neologizmy poetyckie często możemy spotkać w poezji Leśmiana.

Pytanie retoryczne – to pytanie skłaniające do refleksji. Zadający to pytanie nie oczekuje odpowiedzi, gdyż jest ona znana.

Peryfraz – inaczej omówienie. Stosowana jest, by nie nazywać wprost danej rzeczy, osoby czy zjawiska, tak więc zamiast mówić *Jagiello*, możemy użyć wyrażenia *omownego zwycięzca spod Grunwaldu*.

Apostrofa – uroczysty, podniosły zwrot do osoby, zjawiska lub przedmiotu: *Litwo! Ojczyzno moja!*.

Agnieszka Drabik

Egzamin ósmoklasisty z matematyki

Przygotowanie do egzaminu

Trójkąty - ciąg dalszy

Wzór na wysokość trójkąta równobocznego

Założmy, że bok trójkąta równobocznego ma długość a . Narysujmy wysokość h opadającą pod kątem prostym na ten bok. Otrzymamy wtedy trójkąt prostokątny, o przyprostokątnych $0,5a$ i h . Jego przeciwprostokątna to a . Możemy zatem wyliczyć h :

$$(0,5a)^2 + h^2 = a^2$$

$$0,25a^2 + h^2 = a^2 \quad /-0,25a^2$$

$$h^2 = 0,75a^2$$

Wzór na pole trójkąta równobocznego

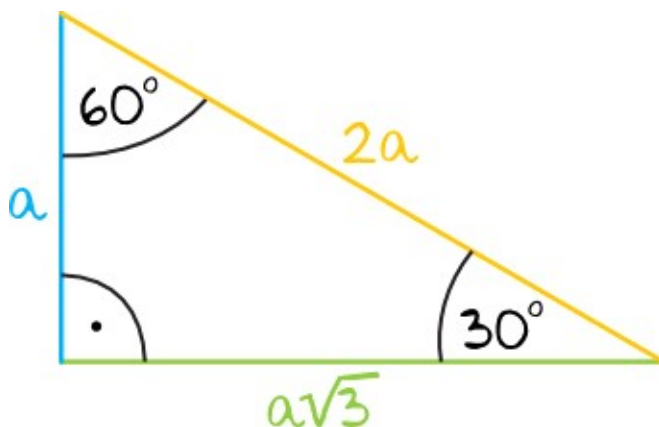
Jeżeli $h =$, a bok na który ta wysokość jest opuszczona to a to możemy obliczyć pole:

$$P = a \cdot h \cdot 0,5$$

$$P = a\sqrt{3}/4$$

Trójkąt 90, 60, 30

Trójkąt prostokątny który ma kąty 90, 60, 30 wykazuje pewną, ciekawą cechę. Jeżeli jego krótsza przyprostokątna to a , to jego dłuższa przyprostokątna będzie miała długość $a\sqrt{3}$, a przeciwprostokątna $2a$

Czworokąty

Trapez

Trapez to czworokąt posiadający co najmniej jedną parę boków równoległych.

Wyróżniamy dwa rodzaje trapezów:

równoramienny

prostokątny

Trapez równoramienny ma dwa ramiona równej długości.

Trapez prostokątny ma jeden kąt prosty.

Wzór na pole trapezu to $(a+b) \cdot h \cdot 0,5$ gdzie a i b to podstawy trapezu (boki równoległe do siebie), h to wysokość opuszczona na podstawę a .

Suma kątów w trapezie to 360 stopni.

W trapezie suma kątów znajdujących się przy jednym ramieniu wynosi 180 stopni.

W przypadku trapezu równoramiennego kąty ostre są równej miary oraz kąty rozwarte są równej miary.

Równoległobok

Równoległobok to czworokąt posiadający dwie pary boków równoległych.

Wzór na pole równoległoboku to $a \cdot h$ gdzie a to podstawa równoległoboku, a h to wysokość opuszczona na ten bok.

Suma kątów w równoległoboku to 360 stopni.

W równoległoboku kąty leżące naprzeciw siebie są takie same, a kąty leżące przy jednej podstawie dają sumę 180 stopni.

Przekątne w równoległoboku przecinają się w połowie.

Każdy równoległobok jest trapezem (ale nie na odwrót).

Romb

Romb to czworokąt posiadający wszystkie boki równej długości.

Wzór na pole równoległoboku to $e \cdot f \cdot 0,5$ gdzie e i f to przekątne rombu.

Do obliczenia pola tej figury można użyć także wzoru na pole równoległoboku.

Suma kątów w rombie to 360 stopni.

W rombie kąty leżące naprzeciw siebie są takie same, a kąty leżące przy jednym ramieniu dają sumę 180 stopni. Przekątne w rombie przecinają się w połowie i pod kątem prostym.

Każdy romb jest równoległobokiem i trapezem (ale nie na odwrót).

Prostokąt

Prostokąt to czworokąt posiadający wszystkie kąty równej miary (90 stopni).

Wzór na pole prostokąta to $a \cdot b$ gdzie a i b to boki prostokąta.

Suma kątów w prostokącie to 360 stopni.

Przekątne prostokąta przecinają się w połowie.

Każdy prostokąt jest równoległobokiem i trapezem (ale nie na odwrót).

Kwadrat

Kwadrat to czworokąt posiadający wszystkie boki równej długości oraz wszystkie kąty równej miary (90 stopni).

Wzór na pole kwadratu to a^2 gdzie a to bok kwadratu.

Suma kątów w kwadracie to 360 stopni.

Przekątne w kwadracie przecinają się w połowie i pod kątem prostym.

Każdy kwadrat jest prostokątem, rombem, równoległobokiem i trapezem (ale nie na odwrót).

Przygotował: Kacper Romuk z klasy VIII b

REDAKCJA GAZETKI SZKOLNEJ

„KROPECZKA”

MAJA ŚWIRBUT - redaktor naczelny

Oliwia Szachniewicz

Laura Ferens

Nadia Dul

Dagmara Baczewska

Gabriela Czyżowicz

Marika Marczuk

Hanna Ciasnocha

Oliwia Okoń

Kornelia Kupnicka

Ewa Kowalska

Kacper Romuk

Szymon Krężelok

Opieka: Agnieszka Drabik